

РЕШЕНИЕ

№ 5374

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

при участието на секретаря РАДКА Т. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20231110141439 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Топлофикация София” ЕАД срещу Д. Д. М., с която са предявени иски за осъждане на ответника да заплати вземания за потребена топлинна енергия.

В исковата молба се твърди, че ответникът Д. Д. М. бил потребител на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, съответно – § 190 от ДР на ЗЕ, поради което за него били приложими всички нормативни актове в областта на енергетиката. За процесния период били в сила Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители в гр. София, одобрени с решение на ДКЕВР от 2016 г. В чл. 31, ал. 1 от раздел IX на Общите условия били определени редът и срокът за заплащане на месечните дължими суми за топлинна енергия, който започвал след изтичане на периода, за който се отнасят тези суми, като клиентите били длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на ищцовото дружество. Ответникът, в качеството си на собственик, ползвал доставената от ищеца топлинна енергия до топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж. к. „за периода от

01.05.2021 г. до 30.06.2023 г., но не заплатил цената на същата. Топлоснабденият имот се намирал в сграда в режим на етажна собственост, за която бил сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „Директ“ ЕООД. През отоплителния сезон ищцовото дружество начислявало прогнозни месечни вноски, а в края били изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. За имота на ответника били издадени изравнителни сметки, което означавало, че сумите за топлинна енергия за този имот били начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в него. Предвид незаплащането от ответника на задълженията, формирани за исковия период, ищецът отправя искане да бъде постановено решение, с което Д. М. да бъде осъден да заплати същите, както и направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника Д. Д. М. за отговор, като с постъпилия в срока по чл. 131 ГПК такъв е отправено искане за отхвърляне на предявените искове, поради заплащане на претендираните вземания. Към отговора са представени и платежни нареждания за извършени в полза на ищцовото дружество плащания. Ответникът изрично заявява, че не оспорва фактическите обстоятелства, изложени в исковата молба по делото. Отправя искане за присъждане на сторените разноски, като твърди, че не бил дал повод за предявяване на исковите претенции. Към последваща молба, подадена от ответника на 10.03.2023 г., е приложен касов бон за сумата от 711,47 лева, като се сочи, че с така извършеното плащане процесните вземания са погасени в цялост.

В проведеното по делото на 19.03.2024 г. открито съдебно заседание по делото ищецът е заявил, че по сметка на дружеството е постъпила сума в размер на 280,00 лева, преведена от ответника, с която са погасени в цялост всички процесни вземания за главници, лихви и държавна такса.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Производството е образувано по кумулативно обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника Д. Д. М. в качеството му на потребител на топлинна енергия в недвижим имот, находящ се в гр. София, ж. к. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД следните парични суми: 1/ сумата от 124,85 лева, представляваща стойността на доставена топлинна енергия за периода от м. май 2021 г. до м. юни 2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане; 2/ сумата от 24,67 лева, представляваща лихва за забава

върху главницата за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 04.07.2023 г.; 3/ сумата от 9,95 лева, представляваща такса за дялово разпределение за периода от 01.06.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане; 4/ сумата от 7,84 лева, представляваща лихва за забава за периода от 01.12.2021 г. до 04.07.2023 г., начислена върху таксата за дялово разпределение.

За уважаването на иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване кумулативните предпоставки на предявената претенция, а именно наличието на правоотношение между топлопреносното предприятие и ответника като потребител на топлинна енергия през процесния период, използването от ответника на претендираното количество топлинна енергия, стойността на същата и изискуемостта на претендираното вземане. Претенциите за установяване дължимостта на начислени върху претендираните главници лихви за забава са обусловени от наличието на главното задължение, като ищецът следва да докаже, че ответникът е изпаднал в забава спрямо същите.

С подадения от ответника отговор на исковата молба е представено преведно нареждане от 27.10.2023 г., от което се установява, че в полза на „Топлофикация София“ ЕАД е преведена сума в общ размер от 280,00 лева с посочено основание *„Погасяване на задължение гр. дело 41439 от 2023 г.“*. С изрично изявление в проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът е заявил, че претендираните вземания действително са изплатени в цялост чрез така извършения превод.

Като съобрази така изложените факти, съдът намира, че към датата на приключване на устните състезания по делото между страните липсва спор относно наличието на основание за дължимост на процесните вземания. Направеното в хода на процеса – на 27.10.2023 г. – плащане на претендираните задължения в пълен размер, което не се оспорва от ищцовото дружество, представлява признание за наличието на изискуемите материалноправни предпоставки за уважаване на исковите претенции. Така направеното от ответната страна признание на фактите по делото съдът цени съобразно разпоредбата на чл. 175 ГПК. Тъй като плащането на процесните вземания е извършено след подаването на исковата молба на 25.07.2023 г., предявените осъдителни искове следва да бъдат отхвърлени изцяло поради плащане в хода на процеса.

По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноски има ищецът, тъй като не са налице предпоставките на чл. 78, ал. 2 ГПК, съгласно който ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В случая ответникът е признал иска и е заплатил претендираните вземания, но

след образуването на съдебното производство. Поради тази причина ответната страна следва да заплати разноски на „Топлофикация София“ ЕАД за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100,00 лева, в какъвто смисъл са заявените от дружеството искания в представен списък по чл. 80 ГПК.

По изложените съображения, Софийски районен съд, I-во ГО, 47-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ в цялост предявените от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, срещу Д. Д. М., ЕГН: *****, с адрес гр. София, , апартамент 8, **искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца начислените за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж. к. , задължения за сумата от 124,85 лева, представляваща стойността на доставена топлинна енергия за периода от м. май 2021 г. до м. юни 2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, за сумата от 24,67 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 04.07.2023 г., за сумата от 9,95 лева, представляваща такса за дялово разпределение за периода от 01.06.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, и за сумата от 7,84 лева, представляваща лихва за забава за периода от 01.12.2021 г. до 04.07.2023 г., начислена върху таксата за дялово разпределение, **поради извършено в хода на процеса плащане.**

ОСЪЖДА Д. Д. М., ЕГН: *****, с адрес гр. София, ж. к. , апартамент 8, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **сумата от 100,00 лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____